

388L0347

25.6.88

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

N:o L 158/35

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 16 päivänä kesäkuuta 1988,

direktiivin 76/464/ETY liitteen luetteloon I sisältyvien tiettyjen vaarallisten aineiden päästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista annetun direktiivin 86/280/ETY liitteen II muuttamisesta

(88/347/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 130 s artiklan,

ottaa huomioon tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta 4 päivänä toukokuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/464/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 ja 12 artiklan,ottaa huomioon direktiivin 76/464/ETY liitteessä I olevaan luetteloon sisältyvien tiettyjen vaarallisten aineiden päästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 12 päivänä kesäkuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/280/ETY⁽²⁾,ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽³⁾,ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁽⁴⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽⁵⁾,

sekä katsoo, että

yhteisön vesiympäristön suojelemiseksi tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta direktiivin 76/464/ETY 3 artiklassa otetaan käyttöön ennakkolupajärjestelmä, jossa mainitun direktiivin liitteen luettelon I aineiden päästöille vahvistetaan päästöstandardit; saman direktiivin 6 artiklassa säädetään, että tällaisille päästöstandardeille on vahvistettava raja-arvot ja laatutavoitteet niille vesiympäristöille, joihin näiden aineiden päästöt vaikuttavat,

jäsenvaltiot velvoitetaan soveltamaan raja-arvoja, paitsi niissä tapauksissa, joissa ne voivat käyttää laatutavoitteita,

direktiiviä 86/280/ETY on komission ehdotusten mukaisesti muutettava ja täydennettävä, jos tieteellinen tietämys etenkin mainittujen aineiden myrkyllisyydestä, pysyvyydestä ja niiden kertymisestä

(1) EYVL N:o L 129, 18.5.1976, s. 23

(2) EYVL N:o L 181, 4.7.1986, s. 16

(3) EYVL N:o C 146, 12.6.1979, s. 5, EYVL N:o C 309, 3.12.1986, s. 3, EYVL N:o C 314, 26.11.1987, s. 5 ja EYVL N:o C 70, 18.3.1985, s. 15

(4) EYVL N:o C 122, 9.5.1988 ja EYVL N:o C 120, 20.5.1986, s. 164

(5) EYVL N:o C 232, 31.8.1987, s. 2, EYVL N:o C 356, 31.12.1987, s. 69 ja EYVL N:o C 188, 29.7.1985, s. 19

eläviin organismeihin ja sedimentteihin muuttuu, tai jos parhaat käytettävissä olevat tekniset keinot kehittyvät; tätä varten on tarpeen säätää lisäyksistä mainittuun direktiiviin, jotka liittyvät toimenpiteisiin, jotka toteutetaan muiden vaarallisten aineiden suhteen, sekä liitteen II sisällön muutoksista, ja

direktiivissä 76/464/ETY määrättyjen arviointiperusteiden perusteella direktiivin 86/280/ETY säännökset olisi saatettava koskemaan aldriniä, dieldriiniä, endriiniä, isodriiniä, heksaklooribentseeniä, heksaklooributadieenia ja kloroformia,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan neuvoston direktiivin 86/280/ETY liitettä II seuraavasti:

1 Lisätään otsikon alle seuraavat:

“4 Aldriinista, dieldriinistä, endriinistä ja isodriinista

5 Heksaklooribentseenistä

6 Heksaklooributadieenista

7 Kloroformista”.

2 Lisätään seuraavat jaksot:

“IV. Erityismääräyksiä:

— aldriniä (N:o 1) ⁽¹⁾	CAS N:o 309-00-2
— dieldriiniä (N:o 71) ⁽²⁾	CAS N:o 60-57-1
— endriiniä (N:o 77) ⁽³⁾	CAS N:o 72-20-8
— isodriiniä (N:o 130) ⁽⁴⁾	CAS N:o 465-73-6

⁽¹⁾ Aldriini on kemiallinen yhdiste $C_{12}H_8Cl_6$ 1, 2, 3, 4, 10, 10-heksakloori-1, 4, 4a, 5, 8, 8a-heksahydro-1, 4-endo-5, 8-ekso-dimetanonafaleeni.

⁽²⁾ Dieldriini on kemiallinen yhdiste $C_{12}H_8Cl_6$ 0 1, 2, 3, 4, 10, 10-heksakloro-6, 7-epoksi-1, 4, 4a, 5, 6, 7, 8, 8a-oktahydro-1, 4-endo-5, 8-ekso-dimetanonafaleeni

⁽³⁾ Endriini on kemiallinen yhdiste $C_{12}H_8Cl_6$ 0 1, 2, 3, 4, 10, 10-heksakloro-6, 7-epoksi-1, 4, 4a, 5, 6, 7, 8, 8a-oktahydro-1, 4-endo-5, 8-endo-dimetanonafaleeni

⁽⁴⁾ Isodriini on kemiallinen yhdiste $C_{12}H_8Cl_6$ 1, 2, 3, 4, 10, 10-heksakloori-1, 4, 4a, 5, 8, 8a-heksahydro-1, 4-endo-5, 8-endo-dimetanonafaleeni.

A otsikko (1, 71, 77, 130): Päästöstandardien raja-arvot⁽¹⁾

Teollisuuslaitoslaji ⁽²⁾	Keskiarvo	Raja-arvo ilmaistu		Noudatettava alkaen
		painona	pitoisuutena µg/l jätevedessä ⁽³⁾	
Aldriinin ja/tai dieldriinin ja/tai endriinin valmistus mukaan lukien näiden aineiden formulointi samassa paikassa	Kuukaudessa	3g/t päästö (per kokonaistuotantokapasiteetti)	2	1.1.1989
	Vuodessa	15g/t päästö (per kokonaistuotantokapasiteetti) ⁽⁴⁾	10 ⁽⁴⁾	1.1.1989

⁽¹⁾ Tämän otsikon alla annettuja raja-arvoja sovelletaan aldriinin, dieldriinin ja endriinin kokonaispäästöihin. Jos aldriinin, dieldriinin ja/tai endriinin tuotannosta tai käytöstä (mukaan lukien näiden aineiden formulointi) syntynyt jätevesi sisältää myös isodriinia, edellä määrättyjä raja-arvoja sovelletaan aldriinin, dieldriinin, endriinin ja isodriinin kokonaispäästöihin.

⁽²⁾ Liitteessä I olevan A otsikon 3 kohdassa tarkoitetuista teollisuuslaitoksista viitataan erityisesti laitoksiin, jotka formuloivat aldriinia ja/tai dieldriiniä ja/tai endriiniä tuotantolaitoksen ulkopuolella.

⁽³⁾ Näissä luvuissa otetaan huomioon laitoksen kautta kulkeva kokonaisvesimäärä.

⁽⁴⁾ Jos mahdollista, vuorokausiarvojen ei tulisi olla kaksi kertaa kuukausiarvoja suurempia.

B otsikko (1, 71, 77, 130): Laatutavoitteet

Ympäristö	Aine	Laatutavoitteet ng/l, joita on noudatettava alkaen	
		1.1.1989	1.1.1994
Sisämaan pintavedet	Aldriini	30 neljälle aineelle yhteensä, missä endriinille enintään 5	10
Suistovedet	Dieldriini		10
Muut sisärannikkovedet kuin suistovedet	Endriini		5
Aluevedet	Isodriini		5

Seisauttaminen: Aldriinin ja/tai dieldriinin ja/tai endriinin ja/tai isodriinin pitoisuudet sedimenteissä ja/tai nilviäisissä ja/tai äyriäisissä ja/tai kaloissa eivät saa ajan kuluessa merkittävästi nousta.

C otsikko (1, 71, 77, 130): Vertailumittausmenetelmä

- Vertailumittausmenetelmä, jota käytetään määrittäessä aldriinin, dieldriinin, endriinin ja/tai isodriinin määrää jätevesissä ja vesiympäristössä, on kaasukromatografia varustettuna elektronisieppausilmaisimella soveliaalla liottimella uututtamisen jälkeen. Kunkin aineen määrittämissärajat⁽¹⁾ on vesiympäristölle 2,5 ng/l ja jätevesille 400 ng/l, riippuen näytteessä olevien parasiittiainesten määrästä.
- Vertailumenetelmä, jota käytetään määrittäessä aldriinin, dieldriinin ja/tai endriinin ja/tai isodriinin määrää sedimenteissä ja organismeissa, on kaasukromatografia varustettuna elektronisieppausilmaisimella näytteiden asianmukaisen valmistelun jälkeen. Määrittämissärajat on 1 µg/kg kuivapainoa kunkin erillisen aineen osalta.
- Menetelmän tarkkuuden ja toistettavuuden on oltava ± 50 prosenttia pitoisuudessa, joka edustaa kaksinkertaista määrittämissärajan arvoa.

⁽¹⁾ Aineen 'määrittämissärajalla' xg tarkoitetaan pienintä määrää, joka työskentelymenetelmän pohjalta on kvantitatiivisesti mitattavissa näytteestä, ja joka vielä voidaan erottaa nolasta

V. Erityismääräyksiä heksaklooribentseenistä (HCB) (N:o 83)

CAS N:o 118-74-1

A otsikko (83): Päästöstandardien raja-arvot

Seisauttaminen: HCB-päästöistä aiheutuvassa ja sedimenteissä ja/tai nilviäisissä ja/tai äyriäisissä ja/tai kaloissa esiintyviin pitoisuuksiin vaikuttavassa pilaantumisessa ei saa esiintyä merkittävää suoraa tai epäsuoraa lisääntymistä ajan kuluessa.

Teollisuuslaitoslaji ⁽¹⁾ / ⁽²⁾ / ⁽³⁾	Keskiarvo	Raja-arvot ilmaistu		Noudatettava alkaen
		painona	pitoisuutena	
1. HCB:n valmistus ja tuotanto	kuukaudessa	10 g HCB/(päästö per HCB:n tuotantokapasiteetti)	HCB:tä 1 mg/l	1.1.1990
	vuorokaudessa	20 g HCB/(päästö per HCB:n tuotantokapasiteetti)	HCB:tä 2 mg/l	
2. Perkloorietyleenin (PER) ja hiilitetrakloridin (CCl ₄) valmistus perkloorauksella	kuukaudessa	1,5 g HCB/(päästö per PER + CCl ₄ :n kokonaistuotantokapasiteetti)	HCB:tä 1,5 mg/l	1.1.1990
	vuorokaudessa	3 g HCB/t (päästö per PER + CCl ₄ :n kokonaistuotantokapasiteetti)	HCB:tä 3mg/l	
3. Trikloorietyleenin ja/tai perkloorietyleenin tuotanto jollain muulla prosessilla ⁽⁴⁾	kuukaudessa	—	—	—
	vuorokaudessa	—	—	—

⁽¹⁾ Yksinkertaistettu valvontamenettely voidaan ottaa käyttöön, jos vuosipäästöt eivät ylitä 1 kg vuodessa.

⁽²⁾ Liitteessä I olevan A otsikon 3 kohdassa tarkoitetuista teollisuuslaitoksista viitataan erityisesti teollisuuslaitoksiin, jotka tuottavat kvintoseenia ja teknaseenia, teollisuuslaitoksiin, jotka tuottavat klooria kloori-alkalielektrolyysillä grafiittielektrodein, teollisuuskuumin tuotantolaitoksiin, pyroteknisiä tuotteita valmistaviin laitoksiin ja vinyylkloridia tuottaviin laitoksiin.

⁽³⁾ Direktiivin täytäntöönpanosta saadun kokemuksen perusteella ja ottaen huomioon sen, että käyttämällä parhaita teknisiä keinoja on joissain tapauksissa jo nyt mahdollista soveltaa yllä esitettyjä arvoja paljon tiukempia arvoja, neuvoston tulee päättää komission ehdotusten perusteella tiukemmista arvoista. Tämä päätös tulee tehdä 1 päivään tammikuuta 1995 mennessä.

⁽⁴⁾ Tällä hetkellä ei ole mahdollista antaa raja-arvoja tälle alueelle. Neuvosto antaa tällaiset raja-arvot myöhemmin komission ehdotuksesta. Tällä välin jäsenvaltioiden tulee soveltaa kansallisia päästöstandardeja liitteessä I olevan A otsikon 3 kohdan mukaisesti.

B otsikko (83): Laatutavoitteet⁽¹⁾

Seisauttaminen: HCB-pitoisuus sedimenteissä ja/tai nilviäisissä ja/tai äyriäisissä ja/tai kaloissa ei saa ajan kuluessa merkittävästi nousta.

⁽¹⁾ Komissio seuraa mahdollisuutta asettaa tiukemmat laatutavoitteet ottaen huomioon mitatut HCB-pitoisuudet sedimenteissä ja/tai nilviäisissä ja/tai äyriäisissä ja/tai kaloissa ja antaa neuvostolle kertomuksen 1 päivään tammikuuta 1995 mennessä, jotta neuvosto voi päättää, onko direktiiviin tehtävä muutoksia.

Ympäristö	Laatutavoite	Mittayksikkö	Noudatettava alkaen
Sisämaan pintavedet	} 0,03	μg/l	1.1.1990
Suistovedet			
Muut sisärannikkovedet kuin suistovedet			
Aluevedet			

C otsikko (83): Vertailumittausmenetelmä

- 1 Vertailumenetelmä, jota käytetään määrittäessä HCB:n esiintyminen jätevesissä ja vesissä, on kaasukromatografia varustettuna elektroninsiippausilmalämpimellä soveliaan liuottimen avulla tapahtuvan uutamisen jälkeen.
HCB:n määrittäminen on vesille 1-10 ng/l ja jätevesille 0,5-1 µg/l, riippuen näytteessä olevien vieraiden aineiden lukumäärästä.
- 2 Vertailumenetelmä, jota käytetään määrittäessä HCB:n määrä sedimenteissä ja organismeissa, on kaasukromatografia varustettuna elektroninsiippausilmalämpimellä näytteen asianmukaisen valmistelun jälkeen. Määrittäminen on 1 - 10 µg/kg kuiva-ainetta.
- 3 Menetelmän tarkkuuden ja toistettavuuden on oltava ± 50 prosenttia pitoisuudessa, joka edustaa kaksinkertaista määrittämissä raja-arvoa.

(¹) Aineen 'määrittämissä raja-arvo' x_g tarkoitetaan pienintä määrää, joka työskentelymenetelmän pohjalta on kvantitatiivisesti mitattavissa näytteestä, ja joka vielä voidaan erottaa nollassa.

VI. Erityismääräyksiä heksaklooributadieenistä (HCBD) (N:o 84)

CAS N:o 87-68-3

A otsikko (84): Päästöstandardien raja-arvot

Seisauttaminen: HCB-päästöistä aiheutuvassa ja sedimenteissä ja/tai nilviäisissä ja/tai äyriäisissä ja/tai kaloissa oleviin pitoisuuksiin vaikuttavassa pilaantumisessa ei saa esiintyä merkittävää suoraa tai epäsuoraa lisääntymistä ajan kuluessa.

Teollisuuslaitoslaji(¹)(²)(³)	Keskiarvo	Raja-arvot ilmaistu		Noudatettava alkaen
		painona	pitoisuutena	
1. Perkloorietyleenin (PER) ja hiilitetrakloridin (CCl ₄) tuotanto perkloorauksella	kuukaudessa	1,5 g HCBD/t (päästö per PER + CCl ₄ n kokonaistuotantokapasiteetti)	HCBD:tä 1,5 mg/l	1.1.1990
	vuorokaudessa	3 g HCBD/t (päästö per PER + CCl ₄ n kokonaistuotantokapasiteetti)	HCBD:tä 3 mg/l	
2. Trikloorietyleenin ja/tai perkloorietyleenin tuotanto jollain muulla prosessilla(⁴)	kuukaudessa	—	—	—
	vuorokaudessa	—	—	—

(¹) Yksinkertaistettu valvontamenettely voidaan ottaa käyttöön, jos vuosipäästöt eivät ylitä 1 kg vuodessa.

(²) Liitteessä I olevan A otsikon 3 kohdassa tarkoitetuista teollisuuslaitoksista viitataan erityisesti teollisuuslaitoksiin, jotka käyttävät HCBD:tä teknisiin tarkoituksiin.

(³) Direktiivin täytäntöönpanosta saadun kokemuksen perusteella ja ottaen huomioon sen, että käyttämällä parhaita teknisiä keinoja on joissain tapauksissa jo nyt mahdollista soveltaa yllä esitettyjä arvoja paljon tiukempia arvoja, neuvoston tulee päättää komission ehdotusten perusteella tiukemmista arvoista. Tämä päätös tulee tehdä 1 päivään tammikuuta 1995 mennessä.

(⁴) Tällä hetkellä ei ole mahdollista antaa raja-arvoja tälle alueelle. Neuvosto antaa tällaiset raja-arvot myöhemmin komission ehdotuksesta. Tällä välin jäsenvaltioiden tulee soveltaa kansallisia päästöstandardeja liitteessä I olevan A otsikon 3 kohdan mukaisesti

B otsikko (84): Laatuavoitteet (¹)

Seisauttaminen: HCBD-pitoisuus sedimenteissä ja/tai nilviäisissä ja/tai äyriäisissä ja/tai kaloissa ei saa ajan kuluessa merkittävästi nousta.

(¹) Komissio selvittää jatkuvasti mahdollisuutta asettaa tiukemmat laatuavoitteet ottaen huomioon mitatut HCBD-pitoisuudet sedimenteissä ja/tai nilviäisissä ja/tai kaloissa ja antaa neuvostolle 1 päivään tammikuuta 1995 mennessä kertomuksen, jotta neuvosto voi päättää, onko direktiivin tehtävä muutoksia.

Ympäristö	Laatutavoite	Mittayksikkö	Noudatettava alkaen
Sisämaan pintavedet	} 0,1	µg/l	1.1.1990
Suistovedet			
Muut sisärannikkovedet kuin suistovedet			
Aluevedet			

C otsikko (84): Vertailumenetelmä

- 1 Vertailumenetelmä, jota käytetään määrittäessä HCBD:n määrä jätevesissä ja vesissä, on kaasukromatografia varustettuna elektronisieppausilmalmaisimella soveliaan liuottimen avulla tapahtuvan uuttamisen jälkeen.

HCBD:n määrittämissärajat⁽¹⁾ on vesille 1–10 ng/l ja jätevesille 0,5–1 µg/l, riippuen näytteessä olevien vieraiden aineiden lukumäärästä.

- 2 Vertailumenetelmä, jota käytetään määrittäessä HCBD:n määrä sedimenteissä ja organismeissa, on kaasukromatografia elektronisieppausilmalmaisimella näytteen asianmukaisen valmistelun jälkeen. Määrittämissärajat⁽¹⁾ on 1–10 µg/kg kuiva-ainetta.
- 3 Menetelmän tarkkuuden ja toistettavuuden on oltava ± 50 prosenttia pitoisuudessa, joka edustaa kaksinkertaista määrittämissärajan⁽¹⁾ arvoa.

⁽¹⁾ Aineen 'määrittämissärajalla' xg tarkoitetaan pienintä määrää, joka työskentelymenetelmän pohjalta on kvantitatiivisesti mitattavissa näytteestä, ja joka vielä voidaan erottaa nolasta

VII. Erityismääräyksiä kloroformista (CHCl₃) (N:o 23)⁽¹⁾

CAS N:o 67-66-3

A otsikko (23): Päästöstandardien raja-arvot

Teollisuuslaitoslaji ⁽¹⁾ (²)(³)	Raja-arvot ilmaistu		Noudatettava alkaen
	painona	pitoisuutena	
1 Kloorimetaanien valmistus metanolista tai metanolin ja metaanin seoksesta ⁽⁶⁾	10 g CHCl ₃ /t (päästö per kloorimetaanien kokonaistuotantokapasiteetti)	1 mg/l	1.1.1990
2 Kloorimetaanien valmistus metaanista kloorauksella	7,5 g CHCl ₃ /t (päästö per kloorimetaanien kokonaistuotantokapasiteetti)	1 mg/l	1.1.1990
3 Kloorifluorihilivedyn (CFC) tuotanto ⁽⁷⁾	-	-	-

⁽¹⁾ Kloroformin osalta direktiivin 76/464/ETY 3 artiklaa sovelletaan päästöihin teollisuusprosesseista, jotka itsessään saattavat vaikuttaa merkittävästi kloroformin pitoisuuteen jätevesissä; sitä sovelletaan erityisesti tässä liitteessä olevan A otsikon alla mainittuihin prosesseihin. Tämän direktiivin 5 artiklaa sovelletaan, jos havaitaan muita kuin tässä liitteessä mainittuja lähteitä.

⁽²⁾ Liitteessä I olevan A otsikon 3 kohdan teollisuuslaitoksista viitataan kloroformin osalta erityisesti laitoksiin, jotka tuottavat monomeerivinyylidikloridia dikloorietaanipyrolyysillä, ja jotka tuottavat valkaistua massaa, sekä muihin laitoksiin, jotka käyttävät CHCl₃:a liuottimena, ja laitoksiin, joissa kloorataan jäähdytysvesiä ja muita jätevesiä. Neuvosto antaa näiden sektorien raja-arvot myöhemmässä vaiheessa komission ehdotusten perusteella.

⁽³⁾ Yksinkertaistettu valvontamenetely voidaan ottaa käyttöön, jos vuosipäästöt eivät ylitä 30 kg vuodessa.

⁽⁴⁾ Keskimääräiset vuorokausiraja-arvot ovat suuruudeltaan kaksi kertaa kuukausittaiset keskiarvot.

⁽⁵⁾ Kloroformin haihtuvuuden sekä 3 artiklan 6 kohdan noudattamisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden on vaadittava, että raja-arvot täytetään vesistöissä kyseisen laitoksen yläpuolella, jos prosessiin kuuluu kloroformia sisältävän jäteveden sekoittamista ulkoilmassa; niiden on varmistettava, että otetaan täysin huomioon kaikki vedet, jotka voidaan pilata.

⁽⁶⁾ Toisin sanoen metanolin hydrokloorauksella, sitten metyylidikloridin kloorauksella.

⁽⁷⁾ Tällä hetkellä ei ole mahdollista vahvistaa raja-arvoja tälle alueelle. Neuvosto vahvistaa tällaiset raja-arvot myöhemmin komission ehdotuksesta. Tällä välin jäsenvaltioiden tulee soveltaa kansallisia päästöstandardeja liitteessä I olevan A otsikon 3 kohdan mukaisesti.

B otsikko (23): Laatuvaatimet⁽¹⁾

(¹) Jos ei ole merkkejä vaikeuksista päästä edellä vahvistettuun laatuvaatitukseen ja noudattaa sitä jatkuvasti, voidaan ottaa käyttöön yksinkertaistettu valvontamenettely noudattaen kuitenkin direktiivin 74/464/ETY 6 artiklan 3 kohdan säännöksiä.

Ympäristö	Laatuvaatite	Mittayksikkö	Noudatettava alkaen
Sisämaan pintavedet	} 12	µg/l	1.1.1990
Suistovedet			
Muut sisärannikkovedet kuin suistovedet			
Aluevedet			

C otsikko (23): Vertailumenetelmä

- 1 Vertailumenetelmä, jota käytetään määrittäessä kloroformin esiintymistä jätevesissä ja vesiympäristössä, on kaasukromatografia.

Herkkää ilmaisinta on käytettävä, kun pitoisuustasot ovat alle 0,5 mg/l, ja tässä tapauksessa määrittämissärajat⁽¹⁾ on 0,1 µg/l. Kun pitoisuudet ovat korkeampia kuin 0,5 mg/l, hyväksyttävä määrittämissärajat⁽¹⁾ on 0,1 mg/l.

- 2 Menetelmän tarkkuuden ja toistettavuuden on oltava ± 50 prosenttia pitoisuudessa, joka edustaa kaksinkertaista määrittämissärajan arvoa.

(¹) Aineen 'määrittämissärajalla' xg tarkoitetaan pienintä määrää, joka työskentelymenetelmän pohjalta on kvantitatiivisesti mitattavissa näytteestä, ja joka vielä voidaan erottaa nolasta

2 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet 1 päivään tammikuuta 1989 mennessä aldiiniin, dieldriiniin, endriiniin ja isodriiniin osalta ja 1 päivään tammikuuta 1990 mennessä muiden aineiden osalta. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 16 päivänä kesäkuuta 1988.

Newvoston puolesta

Puheenjohtaja

K. TÖPFER